

באים משכונות ומשפחות גרועות.
לא איפור, לא

גינס, לא מיני

ל פני פרוץ ההפגנה הגדולה, ביקש כתב העולם הזה את תגובת בית-הספר לפרשת התיספורת של דוב גל. ענה אורי קורן, סגן המנהל בעל ההופעה הספורטיבית והתספורת הצבאית הקצוצה:
יש משטר מסויים בבית-הספר. כל תל-מיד יודע זאת, והוא רשאי להפסיק את לימודיו אם זה אינו מוצא-הן בעיניו. תל-מיד צריך לשקול מה חשוב לו יותר: שיער ארוך או תעודת בגרות.

ששט מאוד, חד וחלק. לדברי קורן, דוב גל הינו מקרה מיוחד במינו ויוצא נופן בהתנגדותו למישטר, ושאר התלמידים אינם כמוהו.

כאשר בדק כתב העולם הזה טענה זו בין תלמידי הגימנסיה, הצטיירה תמונה שונה במיקצת מטענתו של קורן.

● אריאלה, שביעיטית: היו לי מספיק בעיות עם בית-הספר. איני צריכה עוד בע-יות.

● אלי הולנד: סילקו אותי השבוע בגלל התספורת. אני מקווה שאצליח להמשיך לא-התספור.

● יורם גרשמן, שביעיטט: נאלצתי ל-התספור, כי הלימודים חשובים יותר.

● זאב סלמן, שביעיטט: כשאמרנו ש-יגאל אלון הוא בעד שיער ארוך, ענו לנו: לכו ללמוד אצל אלון.

● הרצל סייג: שלחו אותי הביתה בגלל שכאתי במכנסי גינס.

● אילנה פנחסי שביעיטית: כשהופעתי לכיתה מאופרת, לקחה המורה למתמטיקה

תלמיד רפי הווארד

רחש בחצר בית-סיפרו. הוא זינק לחצר, החל מפזר את ההפגנה במרץ.

תלמידי החמישיות החלו נשברים, אך שביעיטטים רבים הזדרזו לחסום את הכ-ניסות מהחצר לבניין, כשדוב גל קורא ל-מפגינים לא להיכנע.

כאשר התברר שקריאותיו נשמעות, הו-עיק סגן המנהל לעזרתו את המנהל, קיר-שנבאום, המכונה קרש בפי צאן מרעיתו. המנהל הגיע, מתוגבר במורים והשמשים, והצוות החל דוחק בתלמידים להתפזר. קרש הסתער על דוב גל, דחף אותו, ניסה להו-ציא מידי כוח את המיקרופון. מיכה כר-מון, המורה להיסטוריה, דחף בכוח שמי-ניסט אחר. גם מורים אחרים הפעילו כוח, דחפו את התלמידים. כאשר הבחין קרש

הם סרבו להסתפר

הוא הסכים להסתפר

תלמיד דוב גל

לתלמידים נזקקה רק לניצוץ קל שידליק את ההתפוצצות.

את הניצוץ סיפק תלמיד שמינית בשם דוב גל. בעת שביתת המורים החל דוב כחול העיניים מגדל את שערו הבלונדיני — והתוצאה מצאה הן בעיניו, אלא שעם חידוש הלימודים, הורה סגן המנהל, אורי קורן, לכל בעלי השיער המשיחי להסתפר — או לעזוב את הגימנסיה.

נגד

הדיכוי

וב החליט לצאת למלחמה על מה שרואה לו כזכותו הבלתי-מערערת, פי-נה לעויד ירושלמי צעיר בשם רפי שטראוס. הנהלת הגימנסיה התקפלה בחיפזון. דוב

תלמיד יורם גרשמן

מורד בגלל תספורת!

הורשה להמשיך בלימודיו — עם השיער. תלמיד שמינית נוסף, רפי הווארד, ניצל את המצב, סירב גם הוא להתקרקף. גם מפניו נסוגה ההנהלה.

מעוררים מהצלחת המרד הקטן — הח-ליטו תלמידי עירונית ג' לצאת למרד גדול יותר: בשבוע שעבר ביקשה מועצת התלמידים להתכנס לשיבה. בעירונית ג', יש לקבל לשם כך את אישור ההנהלה. האישור לא ניתן, המועצה התכנסה בחשאי, הכינה החלטה, בה הוקיעה את דיכוי התל-מידים בידי ההנהלה והצוות, תבעה לאפשר פעילות חופשית מצנורה של המועצה, לג-ליוציה של שיער, זקן, סיגריות, והפסקת שיטת העונשים המוגזמת ללא כל יחס ל-עבירות. כן הכריזה המועצה על אסיפת תלמידים ליום הראשון השבוע.

ב-12 בצהריים, להפתעת ההנהלה והמו-ריים, נולדה לפתע ההפגנה הגדולה יש מאין.

אסיפת המרד

דוב גל, התלמיד שפנה לעזרת עורך-דין, כאשר ניסתה הנהלת הגימנסיה לאלצו לקצר את שער, זוכה במאבק — עומד במרכז ההפגנה ה-

חצר בית-הספר נתמלאה תלמידים, כרוזת צצו מכל עבר. דוב גל, הצעיר שהניף לרא-שונה את נס המרד, עמד במרכז, בידיו רמקול, והקריא את החלטות המועצה לקול תשואותיהם של מאות התלמידים.

„חופש —

לעולם לא!

ל אורי קורן, סגן המנהל הנמרץ וה-זריז, לקח שלוש דקות לגלות מה מת-

גדולה שנערכה בחצר הגימנסיה, קורא ברמקול את החלטות מועצת התלמידים הנבחרת, אשר קראה לצאת למאבק נגד הדיכוי שנוקטים המורים כלפי תלמידיהם ונגד שיטת החינוך אשר עבר עליהן הכלל.

ממחטה רטובה והסירה לי את האיפור.

● דליה נעמי: גם לי הורידו איפור ב-י כוח, וכן מכריתים להאריך חצאיות מיני.

● יהודה קימה, שביעיטט: אני מקווה שנשבות על עניין התספורות.

● גראה, שאכן לקראת כך מדרדרים הרב-רים, לצד תביעה משפטית נגד המנהל וה-מורים, באשמת תקיפה והבלה גופנית, שוקי-לים תלמידי עירונית ג' את השבתת בית-הספר — בנוסף לשורת צעדים נוספים, חמורים יותר.